

Naar det nu derhos blev sagt, at det siden kunde komme under Overveelse ved Reguleringen af Geistlighedens Løn i det Hele, hvorvidt enkelte Embeder formedelst den paalagte forøgede Skattebyrde trængte til Lettelse og Forbedring, saa vilde derefter Sagen stille sig saaledes, at i Mellemtiden og det en ubestemt Mellemtid mellem det Tidspunkt, da ethvert enkelt Embede gik over til en anden Besidder, og indtil den Tid da man kom til en almindelig Omregulering af Geistlighedens Løn, vilde en stor Mængde tildeels ringe Embeder, der blive ledige, komme til at udrede en meget større Skattebyrde, og Geistligheden i det Hele blive meget stærkere beskattet end tidligere, saafremt man ikke dog vil indlade sig paa midlertidige enkelte Erstatninger og Lempelser. Naar det fra en anden Side er sagt, at man for at opnaae den Lighed, som var ønskelig, har tumlet sig temmelig vilkaarlighedsvis, idet man har kastet Skat over fra Tienden paa Hartkornet, medens man ligesaagodt kunde have kastet den fra Hartkornet over paa Tienden, saa troer jeg, at dette ingenlunde er sagt med Rette. Det var nødvendigt at lægge forøget Skat paa Hartkornet, thi det var just Hartkornet der skulde bringes til en lige Beskatning for Geistligheden med det øvrige Hartkorn. Ligesaalidet som Tillægget her er vilkaarlighedsvis, ligesaalidet er det vilkaarlighedsvis, at man tog Noget fra Tienden; thi Præstetienden er hidtil i det Væsentlige holdt udenfor Beskatningen. Paa Præstetienden er for Diebliffet kun lagt Bankhæftelsesrenter, og af disse Renter tilfalde efter Overenskomsten med Finantserne og Banken $\frac{3}{4}$ Staten; ellers oppebærer Staten ingen Skat af Præstetienden. Der er aldeles ingen Vilkaarlighed deri, at det, der saaledes indkommer til Staten af Præstetienden, medens den ellers ikke beskattes, bruges til at udjevne det Misforhold, der opstaaer ved en forøget Byrde for Præstegaardsjordernes Hartkorn. Jeg troer, at det er en ganske naturlig Veie man her er gaaet, og naar der er antydet en anden Veie, man kunde gaae, ved en almindelig Liquidation imellem de forskjellige Embeder, saa er det muligt, at jeg ved egen Forsøelse ikke har kunnet klart sætte mig ind i det paaapegede Forslag, men

det forekommer mig, at Sagen har flere Banffeligheder, end der blev antydet. Jeg formoder efter den Maade, hvorpaa forøvrigt den ærede Rigsdagsmand fra Nykjøbing i sit Foredrag sluttede sig til Uttringer af Rigsdagsmanden for Holbeks Amts andet District, at forsaavidt der tales om Liquidation, forudsættes der, at man ikke skal røre ved Tienden, men at man skal egalifere Hartkornet alene, og attsaa paa lægge Præstegaards-Hartkornet en ligelig Beskatning med det øvrige Hartkorn; men jeg tilstaaer, at jeg ikke indseer, hvorledes man da skulde kunne raade Bod paa den Forrykning, som herved var skeet, ved en Liquidation mellem Embederne, da alle Embederne da ville faae en meget forøget Skattebyrde. En Liquidation kunde kun foregaae, naar enkelte Embeder vandt og andre Embeder tabte, saaa at det omtrent gik op imod hinanden. . . .

Monrad: Jeg forudsatte, at Ministeriets Forslag gik igiennem.

Cultusministeren: Hvilket Ministeriets Forslag.

Monrad: At Skatten af Tienden bortfalder.

Cultusministeren: Nu, saa er der Spørgsmaal om, naar den nævnte Skat af Tienden var bortfalden, og Hartkornsskatten var lagt paa, hvorledes da Forholdet stillede sig. Efter den Beregning, der indeholdes i Lovudkastets Motiver, bliver jo den samlede Skattebyrde for Geistligheden meget forhøiet, den bliver omtrent 8000 Rbd. højere; nu seer jeg ikke, hvorledes en Liquidation mellem de Embeder, der faae en Lettelse, og de, der faae en Skatteforøgelse, skulde kunne raade Bod paa det fornyede Tryk, der uden tilsvarende Lettelse falder paa Geistligheden i det Hele, og derved paa et Antal enkelte Embeder; det er aabenbart, at Byrderne, der skulle udjevnes, blev 8000 Rbd. større end de Lettelser, hvormed de skulle liquideres. Det er her, den Uklarhed ligger, som jeg sagde fandt Sted for mig; maaffee ligger Feilen hos mig, men jeg indseer virkelig ikke, hvorledes denne Liquidation skulde raade Bod paa den Ulempe, som der er Tale om at raade Bod paa. Forresten vil jeg gjøre opmærksom paa, at Liquidationen ikke blot vilde medføre en meget besværlig Op-